

Мерза Оріся Іванівна

*аспірант Львівського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління*

при Президентові України

ORCID: 0000-0002-5425-4802

e-mail: orysjam@gmail.com

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Розглянуто теоретичні підходи до розуміння сутності організаційно-правових засад державного управління у сфері юстиції України. Представлено авторське трактування сутності управління у сфері юстиції. Розглянуто особливі риси юстиції у контексті здійснення управлінських дій та подано їх характеристику. Обґрунтовано, що здійснення управлінських дій у сфері юстиції передбачає виконання їх органами, які уповноважені від імені держави реалізовувати відповідні функції, зважаючи на багатооб'єктність у цій галузі управління, та представлено перелік об'єктів юстиції. Розглянуто взаємозв'язок організаційного та правового аспектів у контексті державного управління у сфері юстиції. Запропоновано пріоритетні напрями розвитку української юстиції на перспективу.

Ключові слова: юстиція; органи юстиції; державне управління; організаційно-правові засади.

Постановка проблеми. Юридичний супровід та юридичне забезпечення процесів, які спостерігаються у політичній та соціально-економічній сферах України протягом останнього десятиліття, стають щораз актуальнішими та нагальнішими. Адже неухильне та загальнообов'язкове дотримання та виконання норм, прийнятих у цивілізованому суспільстві, є запорукою впевненого розвитку держави, тому консолідація зусиль щодо зміцнення законності і правопорядку є першочерговим завданням усіх державно-владних інституцій. Саме реалізація державою управлінських функцій у сфері юстиції є тим вектором, який визначає курс та напрям дій щодо розбудови української державності. Тому втілення в життя основних завдань держави, які стосуються принципів правового суспільства у контексті організаційного та правового аспектів державного управління у сфері юстиції, є надзвичайно актуальним в умовах трансформаційних змін української держави та реалізації її євроінтеграційних прагнень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання, присвячені висвітленню основних засад державного управління у сфері юстиції, порушували у своїх наукових працях такі дослідники, як: І. Артеменко [1], Н. Железняк [2], Ю. Мельник [3], І. Микульця [4], Л. Наливайко [5], І. Онопчук [6, 7], С. Тюрін [8] та інші. Проте у їх публікаціях відображено здебільшого лише окремі аспекти поняття юстиції, правового статусу органів юстиції та особливостей державного управління у зазначеній сфері,

водночас не розкрито комплексний підхід до розуміння проблематики організаційно-правових засад державного управління у сфері юстиції України.

Виокремлення невирішених раніше частин загальної проблеми. Метою статті є оцінка теоретичних підходів до розуміння сутності організаційно-правових засад державного управління у сфері юстиції України, аналіз діяльності та повноважень основних органів влади у сфері юстиції та представлення пропозицій щодо розвитку української юстиції загалом.

Виклад основного матеріалу. Управління у сфері юстиції – це діяльність, яка повинна виконувати завдання організаційного спрямування стосовно реалізації прав та інтересів юридичних і фізичних осіб та держави, а також завдання щодо зміцнення законності та правопорядку в Україні.

На рівні держави управлінські дії реалізуються парламентом, Президентом і Урядом України та іншими органами державної влади, що відображено в Конституції України [9]. Управління здійснюється в руслі державної правової політики, що формується зазначеними органами влади, а також громадськими рухами та організаціями, політичними партіями та окремими громадянами, які діють як самостійно, так і через окремі органи місцевого самоврядування і органи державної влади.

Управлінські дії характеризуються особливими рисами, які притаманні юстиції і які детальніше представлено у табл. 1

Таблиця 1

Особливі риси юстиції у контексті здійснення управлінських дій

№ з/п	Особливі риси юстиції	Їх характеристика
1	Багато-об'єктність	Суб'єктами, які здійснюють управлінські дії, є органи адвокатури, нотаріату, судово-експертні установи, органи реєстрації актів громадянського стану. Відповідно до значної кількості суб'єктів державного управління, існує велика кількість об'єктів, на які суб'єкти здійснюють регулюючий вплив, тому можна розглядати юстицію як просистемне утворення, що об'єднує як об'єкти регулювання, так і суб'єкти управління
2	Комплексність	Міністерство юстиції України, здійснюючи реєстрацію нормативно-правових актів органів виконавчої влади, комплексно виконує свої функції, адже перелік органів та суть правових актів, спрямованих на реєстрацію, є надто різноманітними, тому органи системи Міністерства юстиції повинні комплексно вирішувати визначені перед ними завдання
3	Різноманітність методів та форм управління	Специфіка впливу держави на діяльність органів системи Міністерства юстиції визначається повноваженнями суб'єкта державного управління та особливостями об'єкта регулювання
4	Значні контрольні повноваження	Міністерству юстиції належать контрольні повноваження щодо діяльності тих суб'єктів, правові акти яких реєструються в органах юстиції
5	Взаємодія держави та недержавних інституцій на практиці	Здійснення управлінських дій недержавними інституціями (приватні нотаріуси, адвокати, незалежні експерти) повинно реалізовуватися відповідно до норм, визначених компетентними державними органами влади (Парламентом, Урядом, Міністерством юстиції)

Здійснення управлінських дій у сфері юстиції передбачає виконання їх органами, які вповноважені від імені держави реалізовувати відповідні функції, зважаючи на багатооб'єктність у цій галузі управління.

Так, до об'єктів юстиції належать такі установи:

- адвокатура;
- судово-експертні установи;
- органи реєстрації актів громадянського стану;
- нотаріальні контори;
- судові установи;
- система правової освіти населення;
- органи виконавчої служби.

Зазначені об'єкти характеризуються особливою компетенцією, призначенням та правовим становищем.

Поряд із багатооб'єктністю потрібно відзначити таку специфічну рису юстиції, як значна кількість методів та форм управління, які використовуються органами юстиції у процесі своєї діяльності. Наприклад, розглядаючи органи адвокатури, можна стверджувати, що основою їх функціонування є метод регулювання. Водночас органи реєстрації актів громадянського стану та державні нотаріальні органи діють на основі методу керівництва.

Особливий акцент потрібно поставити на організаційному аспекті діяльності органів юстиції, оскільки здебільшого вони вирішують питання організаційного спрямування. Ця особливість характерна тим, що більшість об'єктів у сфері юстиції в процесі своєї практичної діяльності є незалежними та самостійними і виконують дії, які є рекомендаційними.

Організаційний аспект функціонування органів юстиції тісно пов'язаний із правовим, оскільки нормативно-правові акти є базою для функціонування інституцій, що забезпечують законність і правопорядок у суспільстві. Схематично цей взаємозв'язок представлено на рис. 1.

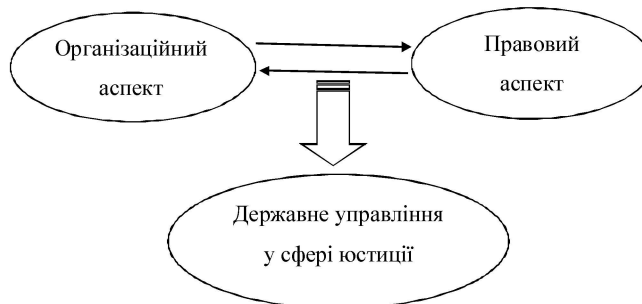

Рис. 1. Державне управління у сфері юстиції: взаємозв'язок організаційного та правового аспектів

Правовий аспект у сфері юстиції проявляється на базі нормативно-правового регулювання, яке здійснюється на підставі таких нормативно-

правових актів: Закони України “Про нотаріат” від 02.09.1993 р., “Про адвокатуру та адвокатську діяльність” від 05.07.2012 р., “Про державну реєстрацію актів цивільного стану” від 01.07.2010 р., “Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів” від 02.06.2016 р., Положення про Державну міграційну службу в Україні від 20.09.2014 р. тощо.

Взаємозв’язок організаційного та правового аспектів у системі державного управління простежується на прикладі Міністерства юстиції України, діяльність якого регламентується Положенням про Міністерство юстиції України, затвердженим Постановою Кабінету Міністрів України № 228 від 02.07.2014 р. Саме на основі зазначеного нормативно-правового акта здійснюється діяльність міністерства, яке є основним організаційним елементом у структурі системи органів виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері юстиції.

Так, у цьому положенні зазначено, що “Мін’юст є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну правову політику, державну політику з питань банкрутства, у сфері електронних довірчих послуг, нотаріату, організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), державної реєстрації актів цивільного стану, державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, державної реєстрації обтяжень рухомого майна, державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, та фізичних осіб-підприємців, реєстрації статуту територіальної громади м. Києва, реєстрації статутів Національної академії наук та національних галузевих академій наук, державної реєстрації друкованих засобів масової інформації та інформаційних агентств як суб’єктів інформаційної діяльності, у сфері виконання кримінальних покарань та пробації, у сфері правової освіти населення; забезпечує формування державної політики у сфері архівної справи і діловодства та створення і функціонування державної системи страхового фонду документації” [10].

Отже, Міністерство юстиції України є центральним органом виконавчої влади, який організовує здійснення державної правової політики, реалізовує управлінську діяльність у дорученій йому сфері та відповідає за наслідки свого функціонування.

До основних завдань Міністерства юстиції належать:

- уніфікація законодавства та забезпечення здійснення правової реформи в країні;
- організація діяльності, спрямованої на ефективне функціонування органів реєстрації актів цивільного стану та нотаріату;
- забезпечення захисту прав і свобод людини й громадянина;
- сприяння формуванню у населення правового світогляду на основі розвитку правової інформації;

- експертне забезпечення правосуддя, кадрова робота та забезпечення виконання судових рішень;

- реалізація правового співробітництва Української держави на міжнародному рівні.

У законодавчій сфері згаданим міністерством розробляються проекти нормативних актів та систематизуються чинні правові документи, а також ведеться Єдиний загальноправовий рубрикатор. Центральний орган у сфері юстиції сприяє ефективному функціонуванню органів нотаріату та об'єднань адвокатів, забезпечує виконання рішень судів різних рівнів, а також регулює і контролює діяльність органів реєстрації актів громадянського стану. До повноважень міністерства також належить видача та анулювання ліцензій тим суб'єктам підприємництва, які бажають займатися юридичною практикою.

У напрямі виконання Міністерством юстиції визначених перед ним завдань воно взаємодіє із іншими центральними органами виконавчої влади, міністерствами, органами місцевого самоврядування, державними установами та організаціями. Наприклад, це міністерство має право отримувати необхідну інформацію від органів статистики, матеріали та документи – від місцевих органів влади тощо. Окрім цього, міністерство має право залучати спеціалістів, експертів та вчених для того, щоб вирішувати питання, що належать до його повноважень та компетенції.

Міністерство юстиції є одним із ключових суб'єктів у системі публічного адміністрування, що визначає організаційно-правові засади державного управління у сфері юстиції України. До цих суб'єктів також належать Державна архівна служба України, яка є центральним органом виконавчої влади, завдяки якому реалізовується державна політика в сфері архівної справи та діловодства. Окрім того, Державна архівна служба здійснює в межах своєї компетенції міжгалузеву координацію та функціонування державної системи страхового фонду документації.

Державна архівна служба діє на підставі Положення Кабінету Міністрів України “Про Державну архівну службу України” № 870 від 21.10.2015 р., відповідно до якого основними завданнями зазначеного органу виконавчої влади, поряд із вищезгаданими, є внесення Міністерству юстиції на розгляд пропозицій щодо реалізації державної політики у сфері архівної справи, а також організація здійснення відповідних науково-дослідних робіт [11]. Державна архівна служба є юридичною особою, має у своєму розпорядженні печатку, рахунки в органах Казначейства та власні бланки.

Поряд із Державною архівною службою необхідно згадати Державну пенітенціарну службу України, яка також є одним із суб'єктів у системі публічного адміністрування, що визначає організаційно-правові засади державного управління у сфері юстиції України. Вона є центральним органом виконавчої влади в Україні, який має спеціальний статус, здійснюючи керівництво органами виконання покарань у державі, і діяльність якого підпорядковується Міністерству юстиції. У 2016 р. було прийнято рішення ліквідувати цей орган,

передавши його функції та повноваження Міністерству юстиції, проте досі ця процедура не відбулася.

До основних завдань Державної пенітенціарної служби України належать:

- здійснення державної політики, яка стосується кримінальної відповідальності та покарань за злочини;
- внесення пропозицій щодо реалізації цієї політики;
- формування системи закладів соціального, наглядового, профілактичного та виховного спрямування, які повинні застосовуватися до осіб, взятих під варту, та до засуджених;
- забезпечення реалізації інтересів та законних прав осіб, взятих під варту, та засуджених, а також дотримання законодавства у сфері виконання кримінальних покарань;
- контроль за дотриманням прав людини та громадянина в сучасному суспільстві.

Загалом, Державна пенітенціарна служба України координує, контролює та спрямовує діяльність Державної кримінально-виконавчої служби України, реалізуючи таким чином свої правоохоронні та правозастосовні функції.

Діяльність зазначеної служби врегульовується Законом України “Про Державну кримінально-виконавчу службу України” № 2713-IV від 23.06.2005 р., згідно з яким цей орган реалізовує державну політику в сфері виконання кримінальних покарань. Згодом повноваження Державної кримінально-виконавчої служби було розширено, і з 5 січня 2017 р. вона отримала статус органу досудового розслідування. Свої функції служба реалізовує через слідчі підрозділи, які є у її складі і які мають право здійснювати слідчі дії у гласному та негласному порядку [12].

Поряд із згаданими органами, які реалізують державно-управлінські функції у сфері юстиції, сюди ж доцільно зарахувати і органи адвокатури, нотаріату та органи реєстрації актів громадянського стану.

Доцільно зазначити, що злагоджена взаємодія усіх органів державного управління у сфері юстиції України повинна сприяти ефективній реалізації державної правової політики. Тому важливо забезпечити впевнений розвиток української юстиції, який, на нашу думку, має відбуватися за такими пріоритетними напрямками:

- здійснення реформ у сфері кримінальної юстиції та кримінально-виконавчої системи;
- підвищення ефективності судового захисту та забезпечення доступності судочинства шляхом реформування системи правосуддя;
- покращення рівня захисту інтересів Української держави у вітчизняних судах;
- підвищення рівня правової культури та правової свідомості громадян України;
- забезпечення безоплатної правової допомоги тим, хто її потребує і не має змоги фінансувати її власним коштом;

- підвищення ефективності протидії та боротьби з корупцією в органах юстиції;
- забезпечення високих результатів функціонування системи примусового виконання рішень судів.

Таким чином, державне управління у сфері юстиції у контексті взаємозв'язку організаційного та правового аспектів є складною системою, яка складається із значної кількості суб'єктів, що взаємодіють між собою на основі чинної нормативно-правової бази. Розвиток цієї системи є важливим завданням держави.

Висновки і перспективи подальших розвідок. Отже, управління у сфері юстиції – це діяльність, яка повинна виконувати завдання організаційного спрямування стосовно реалізації прав та інтересів юридичних і фізичних осіб та держави, а також завдання щодо зміцнення законності та правопорядку в країні. Ця діяльність реалізовується шляхом взаємодії організаційно-правових елементів складної системи державно-управлінського спрямування, яка має і свої особливості, зумовлені специфікою органів та установ юстиції. Також ця складність пояснюється значною різноманітністю тих органів, які уповноважені функціонувати у сфері юстиції та виконувати завдання держави щодо зміцнення законності і правопорядку та організації захисту прав і законних інтересів людини та громадянина.

Перспективою подальших наукових досліджень у цьому напрямку є дослідження інституційних аспектів державного управління у сфері юстиції та пріоритети розвитку інституційного сектора.

Список використаної літератури

1. Артеменко І. А. Доктринальна основа визначення сутності органу виконавчої влади як суб'єкта адміністративно-процесуального права // Право і безпека. 2014. № 3. С. 31—35.
2. Железняк Н. А. Правові та організаційні форми діяльності Міністерства юстиції України у здійсненні державної правової політики (теоретичні та практичні питання) : автореф. дис... к. юрид. н. Київ, 2005. 21 с.
3. Мельник Ю. В. Місцеві органи виконавчої влади в системі державних органів // Юриспруденція: теорія і практика. 2006. Вип. 6 (20). С. 71—75.
4. Микульця І. І. Адміністративно-правовий статус органів юстиції України : дис. ... к. юрид. н.: 12.00.07 / Харк. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2014. 203 с.
5. Наливайко Л. Р. Державний лад України: поняття, система, гарантії : автореф. дис. ... д. юрид. н.: 12.00.01 / Нац. юрид. акад. України ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2010. 40 с.
6. Онопчук І. Ю. Конституційно-правові засади статусу Міністерства юстиції України в системі виконавчої влади // Правове регулювання економіки. 2009. № 9. С. 101—110.
7. Онопчук І. Ю. Юстиція: до визначення поняття // Правове регулювання економіки. 2008. № 8. С. 99—107.
8. Тюрін С. Є. Поняття й ознаки взаємодії органів юстиції України // Право і безпека. 2013. № 2 (49). С. 100—105.

9. Конституція України. URL : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254-вр> (дата звернення: 10.10.2019).

10. Про затвердження Положення про Міністерство юстиції України : Постанова Кабінету Міністрів України № 228 від 02.07.2014 р. // Офіційний вісник України. 2014. № 54. Ст. 1455.

11. Про затвердження Положення про Державну архівну службу України : Постанова Кабінету Міністрів № 870 від 21.10.2015 р. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/870-2015-%D0%BF> (дата звернення: 01.11.2019 р.).

12. Про Державну кримінально-виконавчу службу України : Закон України // Відомості Верховної Ради України. 2005. № 30. Ст. 409.

Статтю подано: 20.11.2019

Статтю схвалено: 02.12.2019

Merza Orysja Ivanivna

*Postgraduate student of Lviv Regional Institute for Public Administration
of the National Academy for Public Administration under the President of Ukraine*

ORCID: 0000-0002-5425-4802

e-mail: orysjam@gmail.com

ORGANIZATIONAL AND LEGAL PRINCIPLES OF PUBLIC ADMINISTRATION IN THE FIELD OF JUSTICE OF UKRAINE

Problem setting. Legal support for the processes that have been observed in the political and socio-economic fields of Ukraine over the last decade have become increasingly relevant and urgent. The scrupulous and compulsory observance and implementation of the norms adopted in a civilized society is the key to the stable development of the state, therefore the consolidation of efforts to strengthen the rule of law and order is a paramount task of all the state and governmental institutions. Implementation by the state of administrative functions in the field of justice is the vector that determines the course and direction of actions for the development of Ukrainian statehood.

Recent research and publications analysis. Such researchers as I. Artemenko, N. Zhelezniak, Y. Melnyk, I. Mykulets, L. Nalyvaiko, I. Onopchuk, S. Thurin et al. in their scientific works raised the questions dedicated to the main principles of public administration in the field of justice. However, their publications mainly reflect only certain aspects of the concept of justice, legal status of justice bodies and peculiarities of public administration in the mentioned area, while complex approach to understanding of the problems of organizational and legal principles of public administration in the field of justice of Ukraine is not disclosed.

Highlighting previously unsettled parts of the general problem. The purpose of this article is to evaluate theoretical approaches to understanding the essence of organizational and legal foundations of public administration in the field of justice of Ukraine, to analyze the activities and powers of the main authorities in the field of justice and to present proposals for development of Ukrainian justice in general.

Paper main body. The article considers theoretical approaches to understanding the essence of organizational and legal principles of public administration in the field of justice of

Ukraine. It is determined that administration in the field of justice should be understood as activities aimed at fulfillment of tasks of organizational nature for exercise of rights and interests of legal entities, individuals and the state, as well as the task of strengthening the law and order in the country. Specific features inherent in the administration of justice are considered, their characteristics are presented.

Emphasis is placed on the fact that one of the peculiarities of justice is the plurality of objects in this area of administration. Such objects of justice as judicial institutions, notary offices, civil registration bodies, forensic institutions and the bar are presented for consideration. It was also noted, that they all have different legal status, differ in their purpose and nature of competence.

Attention was focused on the organizational aspect of the activities of the judicial bodies, since in most cases they address organizational issues. It is argued that this feature is characterized by the fact that the vast majority of judicial bodies in the course of their activity is independent and carry out actions that are advisory.

It was substantiated that the organizational aspect of functioning of judicial bodies is closely related to the legal one, since statutory instruments are the basis for functioning of institutions providing law and order in the society. It was noted that the main purpose of administration in the field of justice is to ensure the legality, organization of protection of rights and legitimate interests of individuals and legal entities, as well as the state. Administrative and legal regulation in the field of justice is carried out on the basis of the following statutory instruments: the Laws of Ukraine "On Notaries", dated September 02, 1993, "On the Bar and Advocacy", dated December 19, 1992, "On State Registration of Civil Status Acts", dated July 01, 2010, "On Bodies and Persons Who Perform the Enforcement of Court Decisions and Decisions of Other Authorities", dated June 02, 2016, Regulation on the State Migration Service of Ukraine, dated September 20, 2014, etc.

The interrelation between organizational and legal aspects of the public administration in the field of justice is presented; it is noted that this interrelation can be traced on the example of the Ministry of Justice of Ukraine. It is noted that, along with the Ministry of Justice, State Archive Service of Ukraine, State Executive Service of Ukraine, State Penitentiary Service of Ukraine, State Registration Service of Ukraine, State Service of Ukraine for the Protection of Personal Data also belong to the system of entities in the field of justice of Ukraine. It is noted that the Constitution stipulates that the judicial bodies of Ukraine have a prominent place among the law enforcement agencies of the state.

The basic powers of the entities in the field of justice are considered. It is noted that in practice in practice, there is a distinction between two categories: judicial bodies and bodies of the Ministry of Justice of Ukraine. It is substantiated that the bodies of the Ministry of Justice of Ukraine are a part of the bodies of justice, as these bodies as it is much wider in structure and in the range of authorities.

Conclusions of the research and prospects for further studies. It is argued that the priorities for the development of the Ukrainian justice today are the following: formation of a new, higher level of legal awareness and legal culture of citizens; reforming of the judicial system to ensure the accessibility of justice and the effectiveness of judicial protection; reforming of the criminal justice and the criminal executive system; creating legal frameworks for prevention and counteraction to corruption; ensuring the efficiency of the enforcement of court decisions; improvement of the system of protection of state interests in the courts of Ukraine; formation of a free legal aid system.

Perspective of further research in this area is represented by the study of institutional aspects of public administration in the field of justice and priorities for development of the institutional sector.

Key words: justice; judicial bodies; public administration; organizational and legal principles.

References

1. Artemenko, I. A. (2014). Doktrynalna osnova vyznachennia sutnosti orhanu vykonavchoi vlady yak sub'iekta administratyvno-protseusualnogo prava. *Pravo i bezpeka*, № 3, pp. 31-35 [in Ukrainian].
2. Zhelezniak, N. A. (2005). *Pravovi ta orhanizatsiini formy diialnosti Ministerstva yustytzii Ukrainy u zdiisnenni derzhavnoi pravovoi polityky (teoretychni ta praktychni pytannia)*. (Extended abstract of candidate's thesis). Kyiv [in Ukrainian].
3. Melnyk, Yu. V. (2006). Mistsevi orhanu vykonavchoi vlady v systemi derzhavnykh orhaniv. *Yurysprudentsiia: teoriia i praktyka*, Issue 6 (20), pp. 71-75 [in Ukrainian].
4. Mykultsia, I. I. (2014). *Administratyvno-pravovi status orhaniv yustytzii Ukrainy* (Candidate's thesis). Kharkiv [in Ukrainian].
5. Nalyvaiko, L. R. (2010). *Derzhavnyi lad Ukrainy: poniattia, systema, harantii* (Extended abstract of Doctor's thesis). Kharkiv [in Ukrainian].
6. Onopchuk, I. Yu. (2009). Konstytutsiino-pravovi zasady statusu Ministerstva yustytzii Ukrainy v systemi vykonavchoi vlady. *Pravove rehuliuвання ekonomiky*, № 9, pp. 101-110 [in Ukrainian].
7. Onopchuk, I. Yu. (2008). Yustyttsiia: do vyznachennia poniattia. *Pravove rehuliuвання ekonomiky*, № 8, pp. 99-107 [in Ukrainian].
8. Tiurin, S. Ye. (2013). Poniattia y oznaky vzaємodii orhaniv yustytzii Ukrainy. *Pravo i bezpeka*, № 2 (49), pp. 100-105 [in Ukrainian].
9. Konstytutsiia Ukrainy, № 254k/96-VR. (1996) [in Ukrainian].
10. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Ministerstvo yustytzii Ukrainy. № 228. (2014) [in Ukrainian].
11. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro Derzhavnu arkhivnu sluzhbu Ukrainy. № 870. (2015) [in Ukrainian].
12. Pro Derzhavnu kryminalno-vykonavchu sluzhbu Ukrainy. № 30. (2005) [in Ukrainian].

Paper submitted: 20.11.2019

Paper accepted: 02.12.2019

Цитування: Мерза О. І. Організаційно-правові засади державного управління у сфері юстиції України // Ефективність державного управління : зб. наук. пр. Вип. 4(61) : у 2 ч. Ч. 1 / за заг. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2019. С. 137—146. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.61.2019.198507>).

Citation: Merza, O. I. (2019). Organizational and legal principles of public administration in the field of justice of Ukraine. *Efficiency of Public Administration*, Issue 4(61), pp. 137-146. (DOI: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.61.2019.198507>).